

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Claiming crisis: an ethnography on agricultural insurance, rural distress and the everyday moralities of quantification in India

Meerendonk, T. van de

Citation

Meerendonk, T. van de. (2024, March 5). *Claiming crisis: an ethnography on agricultural insurance, rural distress and the everyday moralities of quantification in India*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3719877>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3719877>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

NEDERLANDSE SAMENVATTING

Deze dissertatie onderzoekt de introductie van een nieuw landbouw verzekeringsprogramma in India. Specifiek onderzoekt het de kwantificeringspraktijken die er aan ten grondslag liggen. Pradhan Mantri Fasal Bima Yojana (Nederlands: Landbouw verzekeringsprogramma van de Eerste Minister), de verzekering waarop de dissertatie zich richt, werd in 2016 geïntroduceerd als antwoord op de aanhoudende crisis die velen voelden in de Indiase landbouw. PMFBY werd geïntroduceerd als een publiek-private samenwerking, waarbij de overheid de premie subsidieert en private verzekeringsmaatschappijen het technische ontwerp en de implementatie beheren. Het beoogd om crisis op het platteland te verlichten door middel van financiële technologie en geavanceerde landmeettechnieken, die beide sterk afhankelijk zijn van de objectivering en kwantificering van risico. Simpel gezegd was de belofte van PMFBY dat technische berekeningen de omvang van landbouwcrisis kunnen visualiseren, er een prijskaartje aan kunnen hangen en er bescherming tegen kunnen bieden.

Om dit te bereiken, past PMFBY een zogenaamde *yield index* toe. Dit betekent dat PMFBY schade op collectieve schaal beoordeelt. Dit gebeurt door de gemiddelde oogst over een groot vooraf bepaald gebied te berekenen. Verzekeringsmedewerkers doen een aantal proef metingen en het resulterende gemiddelde staat in voor de oogst van dit hele gebied. Als de opbrengst lager is dan het historisch gemiddelde, krijgen deelnemende boeren een uitkering van de verzekeringsmaatschappij evenredig met het tekort. Dit wil dus zeggen dat met PMFBY boeren vergoed worden op basis van een indicator in plaats van een individuele beoordeling van de schade. Het idee hierachter is dat de indicator een adequate representatie is van het onderliggende risico. Beleidsmakers, verzekeringsprofessionals en verzekeringsagenten geven de voorkeur aan dit soort gerationaliseerde processen en verbinden er morele noties zoals rechtvaardigheid, gelijkheid en bovenal de afwezigheid van corruptie aan. Kortom, dit soort indexverzekering streeft ernaar persoonlijke waardeoordelen zo veel mogelijk uit de vergelijkingen te halen en ze te vervangen door kwantificeringspraktijken.

Het centrale probleem waarmee deze dissertatie worstelt, is hoe deze gerationaliseerde en gekwantificeerde conceptualisering van ongeluk zich vertaalt naar het leven van mensen die tegenspoed ervaren op het platteland van India. Om dit onderwerp te bestuderen, neemt de dissertatie de lezer mee naar Marathwada, centraal Maharashtra, een plek waar de problemen van Indiase landbouw als bijzonder ernstig worden beschouwd. Marathwada komt vaak voor in nieuwsartikelen

en politieke debatten als een gebied waar hoge schulden, afnemend landbezit, een gebrek aan beschikbaar water en slechte bodemkwaliteit bijdragen aan een situatie van toenemende wanhoop voor boeren. Crisis in deze regio wordt vaak gezien als een vaststaand feit, maar zelden wordt de notie zelf onderzocht. De beloften van landbouw verzekeringen om de risico's verbonden aan landbouwbestaan in te dammen, werden breed uitgedragen door beleidsmakers, overheidsfunctionarissen en verzekeringsprofessionals. Gebaseerd op twaalf maanden veldwerk stelt deze dissertatie de vraag 'Hoe beïnvloeden gekwantificeerde maatregelen geproduceerd door landbouwverzekeringsmaatschappijen morele begrippen van landbouwcrisis in Marathwada, India?' om de effecten van kwantificering op morele opvattingen over tegenspoed te onderzoeken. Konden verzekeringen, met hun rationele procedures en gekwantificeerde praktijken werkelijk het tegengif zijn voor de crisis?

Werkend met boeren, verzekeringsmedewerkers en lokale politieke activisten, toont de dissertatie aan dat ondanks de objectivistische belofte van verzekering, cijfers tot leven komen door sociale interacties. Hoewel cijfers werden gepresenteerd als feitelijk in de verhalen rond PMFBY, waren ze vanuit het perspectief van degenen die ze dagelijks tegenkwamen allesbehalve vanzelfsprekend. Waar cijfers beweerden logisch te zijn, waren hun effecten vaak willekeurig, en ondanks de belofte van transparantie hadden ze vaak de neiging om te verduisteren in plaats van op te helderen. Gekwantificeerde verzekeringsprocessen werden geïntroduceerd om de herverdeling van middelen na tegenspoed te depersonaliseren en te rationaliseren, maar ze belandden vaak in lokale machtsdynamieken. In plaats van te functioneren als instrumenten van objectiviteit bleken cijfers en de financiële structuren die ze ondersteunden, inconsistent en ambigu te zijn.

Dit leidde tot een aanzienlijke kloof tussen de universele belofte van verzekering en de dagelijkse manifestatie ervan in het leven van mensen op het platteland. Om de ongerijmdheid te begrijpen, bespraken mensen, overwogen ze en evalueerden ze anderen met betrekking tot verzekering en de cijfers die het produceerde en verspreidde. Tegelijkertijd werden de bijbehorende gekwantificeerde verhalen een belangrijke maatstaf waarlangs de vele risico's, ongelijkheden en tegenslagen die landbouw met zich meebracht, werden geëvalueerd. Dit proces wordt in de dissertatie 'moreel werk' genoemd, aangezien de dilemma's die verzekeringen oproepen vaak morele ondertonen hadden die het verbonden met bredere begrippen zoals slachtofferschap, (politieke) verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid. Deze dissertatie beschrijft de momenten waarop moraliteit aan het werk is in (vaak verhitte) discussies tussen mensen met verschillende meningen, het gezamenlijk nadenken dat dergelijke discussies teweegbrachten, en de persoonlijke dilemma's die ze opleverden,

evenals de dromen en aspiraties waarmee cijfers verweven raakten. De dissertatie onderzoekt hoe morele dilemma's zich ontvouwen in alledaagse sociale interacties en praktijken, en hoe mensen strategisch morele beroepen gebruikten om hun persoonlijke doelen verder te helpen. Deze verkenning analyseert een moreel aspect van cijfers dat zelden wordt benadrukt door antropologen.

Ik neem een etnografische benadering en volg dit sociale leven van cijfers zoals het zich manifesteerde onder mijn gesprekspartners in Marathwada. De dissertatie laat zien hoe boeren nadenken over de objectieve berekening van hun tegenspoed. Het toont hoe, in tegenstelling tot de veronderstelling van verzekering, niet alle ervaringen van crisis uniform zijn in een bepaald gebied. Ze worden in plaats daarvan bepaald door de posities van de betrokkenen. De dissertatie zoomt vervolgens verder in op de ervaringen die mensen hebben met verzekeringsuitkeringen. De dissertatie laat zien hoe deze uitkeringen voor sommige boeren een moreel dilemma vormen, omdat ze worstelen om deze bedragen in te passen in meer gevestigde morele repertoires. De dissertatie laat ook zien hoe een verzekeringsuitkering verweven is met een familieconflict en dat deze verzekering dus meer is dan een objectieve manier om compensatie te organiseren. Geld wordt een reden voor stress, zorgen, aspiraties en emoties. Het zet aan tot diepgaande zelfreflectie en leidt tot overdenking van (onvervulde) hoop en dromen. Verder bouwend op materiaal verzameld bij schade-experts belast met het berekenen van het gemiddelde oogst in een gebied van Marathwada, laat de dissertatie zien hoe de feitelijkheid van cijfers actief moet worden geproduceerd uit een vrij rommelige sociale werkelijkheid. Door deel te nemen aan *crop cutting experiments* ontdekte ik dat het maken van een enkel cijfer dat staat voor de 'actual yield' een ingewikkeld sociaal proces is waarin alledaagse problemen en lokale machtsverhoudingen zorgvuldig moeten worden gemanoeuvreed en waarin de persoonlijke morele overtuigingen van de verzekeringswerker aanzienlijke invloed hebben op hoe de cijfers eruit zullen komen te zien. Ten slotte onderzoekt de dissertatie de manier waarop politieke activisten gebruik maken van het aanzienlijke gezag van cijfers als artefacten van objectiviteit in hun strijd tegen een verzekeringsmaatschappij die ze beschuldigen van het verkeerd voorstellen van de schade die zich in hun gebied heeft voorgedaan. Door te herhalen dat ze 'gewoon willen weten hoe [het verzekeringsbedrag] werd berekend', hebben ze handig de morele belofte van verzekering toegeëigend om de verzekeringsmaatschappij verantwoordelijk te houden. Deze claim, die steunt op noties van transparantie, rechtvaardigheid en onfeilbaarheid, werd krachtiger naarmate de verzekeringsmaatschappij er niet in slaagde - of weigerde - eraan te voldoen.

De dissertatie betoogt dat een etnografische benadering van verzekeringen aanknopingspunten biedt om de complexe relatie tussen cijfers en morele vraagstukken te onderzoeken. Als verzekeringen worden beoordeeld op basis van de alledaagse praktijken en narratieven die ermee gepaard gaan dan is hun dagelijkse manifestatie en de interpretaties die mensen eraan geven in alledaagse interacties de beste manier om ze te bestuderen. Door zich te richten op de morele dimensies die vaak ten grondslag liggen aan de vele ambiguïteiten van de kwantificering van verzekering, betoogt de dissertatie dat het omarmen van incongruentie het complexe verhaal van landbouwverzekeringen in India mogelijk maakt.

Overzicht van de hoofdstukken

Hoofdstuk een biedt een historisch overzicht van landbouw verzekeringen in India. Het beschrijft hoe ideeën over agrarische crisis zijn ontstaan en belangrijke transformaties hebben ondergaan, van de tijd van het kolonialisme tot het huidige moment. In dit hoofdstuk worden landbouw verzekeringen in parallel gebracht met deze ontwikkelingen om te laten zien hoe agrarische crisis in de loop van de tijd steeds meer als berekenbaar en controleerbaar werd beschouwd. Door drie sleutelmomenten in de geschiedenis van plattelandsontwikkeling in India te bespreken, wordt aangetoond hoe agrarische crisis zich in de loop van de tijd ontwikkelde van een uitkomst van klimatologische onzekerheid tot een kenbare en berekenbare risicofactor.

Hoofdstuk twee is het eerste etnografische hoofdstuk, gebaseerd op materiaal verzameld onder boeren in het kleine dorp Datola. Het bespreekt lokale opvattingen over crisis door een analyse van *'tension'* en plaatselijke noties van stress. Door dieper in te gaan op hoe boeren deze gepersonaliseerde crises waarnemen en ervaren, beoogt het hoofdstuk hun perspectieven op de bredere krachten die hun levensonderhoud beïnvloeden bloot te leggen. Het hoofdstuk constateert dat crisis nauw verbonden is met de specifieke omstandigheden van de mensen die het ervaren, waardoor individuen crises zowel als structureel als persoonlijk beschouwen. De ervaringen van mensen zijn sterk verbonden met hun positie in de gemeenschap, wat leidt tot verhitte discussies over wie legitiem is in het claimen van nood. Verzekeringsclaims, vanwege hun gedepersonaliseerde en gekwantificeerde aard, dienen als een invloedrijke katalysator voor deze discussies.

Hoofdstuk drie richt zich op een analyse van de moraliteit van verzekeringsgeld. Het onderzoekt hoe technocratische beoordelingen van crisis, uitgedrukt in monetaire bedragen, samenvloeien met gevestigde morele normen van deugdzame accumulatie en uitgaven. In Datola observeer ik dat verzekeringsgeld een unieke status heeft die zich onderscheidt van andere vormen van geld, zoals schulden of inkomsten uit de

landbouw. Het hoofdstuk laat zien dat velen verzekeringsgeld als "gemakkelijk" beschouwen en vragen stellen over de morele implicaties ervan, met name als het gaat om de vraag waar het aan uitgeven mag worden. Verzekeringsgeld speelt in deze context een transformerende rol, waarbij het verweven raakt met - en uitdagingen vormt voor – bestaande morele kaders met betrekking tot de circulatie van geld en de rol ervan bij het vormgeven en waarderen van sociale relaties.

Hoofdstuk vier is een etnografische beschrijving van de familierelaties binnen een huishouden in Datola. Het volgt de familie van Ajeet en zijn vrouw Smita en laat zien dat verzekering brede gevolgen heeft die verder reiken dan het doel om landbouwcrisis te verhelpen. In plaats daarvan toont het hoofdstuk aan hoe verzekering een brandpunt wordt van conflict, angst, verraad, dromen en diepe tragedie. Langdurige conflicten met betrekking tot geld komen naar voren in dit hoofdstuk, omdat het verzekeringsbedrag moet worden verdeeld onder familieleden. Beslissen wie wat ontvangt kan niet losgekoppeld worden van bestaande spanningen binnen het gezin. Door deze dynamiek in kaart te brengen, onthult het hoofdstuk de bredere gevolgen van verzekering in het persoonlijke leven van dit gezin.

Hoofdstuk vijf verschuift de focus naar de productie van cijfers. Dit hoofdstuk volgt schade-experts terwijl ze de centrale indicator produceren die de geleden schade in een gebied vertegenwoordigt en op basis waarvan het verzekeringsbedrag wordt berekend. Het hoofdstuk toont aan dat verzekeringsprofessionals de vele eigenschappen van berekeningen in hun dagelijkse taken moeten beheersen. Het laat zien hoe ze lokale machtsdynamiek en strikte bureaucratische processen navigeren om de gegevens te produceren voor de verzekeringsmaatschappij. Omdat strikte metingen vaak onmogelijk blijken zijn ze afhankelijk van schattingen, waarbij morele overwegingen de bepaling van eerlijke uitkomsten tussen boeren en schade-experts vormgeven. De latere consolidatie van deze overwegingen in een indicator verduistert de complexiteiten en ethische nuances die tijdens dit proces zijn waargenomen, en het doel van dit hoofdstuk is dit naar voren te brengen.

Ten slotte gaat hoofdstuk zes in op de politieke gevolgen van deze noodzakelijke flexibiliteit in de procedure. Het hoofdstuk toont aan hoe bepaalde organisaties strategisch de feitelijke taal van cijfers omarmen. In het bijzonder eist een boerenorganisatie genaamd Shetkari Sangathna "te weten hoe het werd berekend," waarbij 'het' verwijst naar schadebeoordelingen in hun dorp. Het hoofdstuk stelt dat deze organisatie, door aan te dringen op de morele belofte van technocratisch bestuur, dezelfde principes gebruikt als verzekeringsmaatschappijen om hun praktijken te legitimeren. Ze gebruiken deze beloften handig om gekwantificeerde

rationaliteit te mobiliseren voor hun politieke doelen en slaagden er zo in de verzekeringsmaatschappij aan te vechten op haar eigen voorwaarden.